

Fer les PAU?

written by Anna N. | 22 de juny de 2022

Quina vergonya que a hores d'ara encara ens vinguin amb formularis "anònims"! Fer passar les víctimes per botxins –metafòricament parlant, és clar– és un hàbit ancestral que en política esdevé excessivament habitual. Com si el castellà estigués perseguit a Catalunya o res semblant... Una vergonya tot plegat, haver cedit a aquest menyspreu **que no fa més que reafirmar o confirmar el que no és cert**. Si s'ensenyen ambdues llengües per què posar els enunciats bilingües quan tothom entén el que hi diu i poden contestar en l'idioma que escullin lliurement?

El català un cop més es veu mediatitzat, criminalitzat i discriminat es miri per on es miri. No és qüestió d'en quin ordre es lliura sinó que es lliuri en totes les llengües, oi? Doncs, si ambdós idiomes s'ensenyen a les aules i volen ser tractats per igual, per què el català no esdevé i és reconegut –legalment i a la pràctica de veres– amb "igualtat" de condicions que el castellà a Catalunya?

Haver de demanar o no si qualsevol text o document està disponible en català és un fet molt habitual per als catalans i no sempre garantit fins i tot a casa nostra: on si no hauríem de poder parlar i ser entesos en el nostre idioma sinó que a Catalunya i Països Catalans o com es vulgui anomenar aquesta realitat cultural?

Així doncs, el que pretenen és que ens cansem o que indirectament el castellà es vagi imposant, encara més enllà del pes social que té amb deixos o més ben dit imposició d'exclusivitat i obligatorietat, tot presentant-les com a contràries o contradictòries en comptes de contribuir a què convisquin sanament.

Si us plau, no es pot tolerar que els atacs, ingerències,

agressivitat i accions discriminatòries i exagerades com si es tractés d'un concurs esdevinguin cada vegada més habituals i que, a més a més, ens hàgim d'aguantar, callar, girar cua o aplaudir: **igualtat i respecte és el mateix per a tothom** i comença en cadascú la responsabilitat de fer que així sigui: encara que pel que sembla, als Catalans ens hagi tocat de ser-ho 25 o 250 vegades més difícil.

En l'àmit mediàtic i públic, tampoc **es pot tolerar** que es permetin les agressions verbals i atacs forassenyats i encara menys que només s'admetin per la part de l'unionisme exacerbant, que més aviat sembla una reminiscència dels pobles primitius que feien nit a les caverne i no precisament dels nostres clàssics. Quan els fets s'incompleixen o la llei és aplicable a tots per igual, tothom té la mateixa legitimitat per a fer-la complir i deixar en evidència a qui no ho faci. O què és fer apologia? Qui o què?

Llegia en un article d'opinió aquest titular: "[Sobre el privilegi d'alguns a ser maleducats i a discriminar](#)". Si bé és cert que en un procés comunicatiu presencial, per telèfon o bé a les xarxes socials el conflicte es produeix quan totes les parts pressuposen i tenen expectatives diferents vers un mateix fet o qüestió, insultar ho és per tothom igual, parlar en català quan t'adreces a algú que l'entén o t'hi expresses perquè et dona la gana és un acte de voluntat i de respecte per i per a tothom. **Que ningú s'inventi delictes que no ho són** ni tracti de nazis aquells qui s'expressen en la seva llengua en comptes de respectar la manifestació natural d'un poble que no ataca a ningú i que suma. Ja hem vist com partits "d'esquerreres" i "no unionistes" quan es refereixen al nacionalisme "català" (l'espanyol només l'exerceixen i imposen per tots els canals de què disposen i és el topall: fins aquí podíem arribar).

Aquells que ataquen la immersió l'ataquen per ser una eina d'integració i per devaluar la nostra llengua. Qui és més maleducat? Prou, cap més pas enrere!